

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce Ing. O. H. , narozeného , bytem , zastoupeného JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Sokolovská 32/22, 186 00 Praha 8, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, IČO 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, o zaplacení 232,500.000,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 232,500.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 14. 1. 2013 do zaplacení, se **z a m í t á**.
- II. Žalobce je **p o v i n e n** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 3.900,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 234,150.141,87 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 14. 1. 2013 do zaplacení a se zákonným úrokem z částky 617.771,83 Kč od 14. 1. 2013 do 28. 2. 2013 a konstatoval porušení práv žalobce vymezených v čl. 10 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod s odůvodněním, že dne [REDAKCE] bylo proti němu předáním záznamu o sdělení obvinění zahájeno trestní stíhání pro trestný čin zneužívání informací v obchodním styku dle § 128 odst. 2, 4 trestního zákona. Obžaloba byla podána dne 18. 2. 2000. Žalobce byl posléze obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, sp. zn. [REDAKCE] který byl potvrzen usnesením Vrchního soudu v Olomouci dne 31. 8. 2010, sp. zn. [REDAKCE]. Ve věci rozhodoval i Nejvyšší soud ČR, který zamítl dovolání nejvyšší státní zástupkyně usnesením ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce svůj nárok u žalované uplatnil, ta jeho žádosti částečně vyhověla. Nesprávným úředním postupem soudu, který spočíval v nepřiměřené délce řízení, byla žalobci způsobena újma, kterou vyčíslil na celkovou částku 360.000,- Kč, žalovaná přiznala žalobci pouze [REDAKCE] Kč, žalobce se žalobou domáhá zbývajících [REDAKCE] Kč. Žalobce dále spatřuje nesprávný úřední postup v nezákonném obvinění z trestného činu a v navazujícím nesprávném postupu v trestním řízení. Obžaloba ze dne 18. 2. 2000 neodstranila vady, které zatížily již záznam o sdělení obvinění. Vágní obsah obžaloby, tj. nevymezení skutku, neumožňoval žalobci zaměřit svou obhajobu proti konkrétnímu obvinění, které bylo navíc liché. Nesprávným úředním postupem bylo nepřibrání znalce v přípravném řízení i v řízení před soudem. Jako nesprávný úřední postup shledal žalobce i žádost orgánů činných v trestním řízení, na základě které bylo Střediskem cenných papírů registrováno pozastavení výkonu práva k cenným papírům ve vlastnictví žalobce. Žalobci vznikla škoda spočívající v nákladech na obhajobu ve výši 719.454,70 Kč, žalovaná jako důvodnou uznala částku [REDAKCE] Kč, žalobce proto požaduje zbylých [REDAKCE] Kč. Žalovaná neuznala další nárok žalobce na uhrazení nákladů ve výši 1,188.459,- Kč na opatření znaleckých posudků s tím, že tyto náklady nebyly účelně vynaložené. Soudy však, jak vyplývá z odůvodnění jejich rozhodnutí v předmětném řízení, při rozhodování z těchto posudků vycházely. Žalobci dále vznikla škoda spočívající v ušlém zisku ve výši 232,500.000,- Kč, neboť nemohl disponovat se svým vlastnictvím, a to za úplatu převést cenné papíry. Zájemce o cenné papíry od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů odstoupil, žalobce tak nemohl dosáhnout zisku, kterého by dosáhl, nebýt nesprávného úředního postupu.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že v ní uplatněný nárok neuznává. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce dne 13. 7. 2012 uplatnil svůj nárok na poskytnutí zadostiučinění ve výši 360.000,- Kč a náhrady škody ve výši 234,407.913,70 Kč. Žalovaná dospěla k závěru, že v posuzovaném trestním řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu a přiznala žalobci zadostiučinění ve výši [REDAKCE] Kč, dále poskytla žalobci náhradu škody ve výši [REDAKCE] Kč představující náklady vynaložené na obhajobu. Ohledně nároku na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nesprávným úředním postupem spočívajícím

v nepřiměřené délce řízení vznesla žalovaná námitku promlčení. Předmětné trestní stíhání skončilo vydáním rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR dne 23. 11. 2012, č.j. [REDAKCE] které bylo žalobci odesláno dne 13. 1. 2012 a doručeno dne 16. 1. 2012. Žalobce nárok u žalované uplatnil dne 13. 7. 2012, žalobu podal až dne 8. 4. 2013, tedy po uplynutí promlčecí doby. Částku přiznanou za náklady na obhajobu považuje žalovaná za adekvátní, zbytek nároku je nedůvodný. Žalovaná má za to, že množství žalobcem účtovaných porad neodpovídá rozsahu a složitosti věci, důvodným neshledala ani mimořádné navyšování počtu úkonů porady na 3-4 úkony za den. Náklady na vypracování znaleckého posudku nepovažuje žalovaná za náklady vynaložené účelně, soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že vycházel ze znaleckých posudků VŠE. Žalovaná sporuje i výši odměn za znalecké posudky, která neodpovídá zákonu o znalcích a tlumočnících. Nárok na náhradu škody spočívajícím v ušlém zisku, rovněž není dle žalované důvodný, neboť nedošlo ke škodě spočívající ve zmenšení, případně nerozšíření majetku. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 5. 2015, č.j. 10C 77/2013-784 bylo rozhodnuto tak, že žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 7,05 % úrok z prodlení p.a. z částky [REDAKCE] Kč od 14. 1. 2013 do 28. 2. 2013 (výrok I.), žaloba, kterou se žalobce domáhal konstatování, že průtahy v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k zásahu do práva žalobce na spravedlivý proces zaručeného v článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, byla zamítnuta (výrok II.), žaloba, kterou se žalobce domáhal konstatování, že nesprávným postupem v řízení vedeném ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k porušení práva žalobce na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, jak je vymezeno v článku 10 Listiny základních práv a svobod, byla zamítnuta (výrok III.), žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 234,150.141,87 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 14. 1. 2013 do zaplacení, byla zamítnuta (výrok IV.) a bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2016, č.j. 29Co 321/2015-832 byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 5. 2015, č.j. 10C 77/2013-784 ve výroku o věci samé ad II.) a ve výroku o věci samé ad IV.) ohledně částky 229.302,87 Kč s příslušenstvím potvrzen (výrok I.), ve výroku o věci samé ad IV.) ohledně částky 1,420.839,- Kč s příslušenstvím změněn tak, že žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku [REDAKCE] - Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % p.a. za dobu od 14. 1. 2013 do zaplacení (výrok II.) a ve výroku o věci samé ad III.), ve výroku o věci samé ad IV.) ohledně částky 232,500.000,- Kč s příslušenstvím a ve výroku o nákladech řízení ad V.) byl zrušen a věc v tomto rozsahu byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Městský soud v Praze uložil soudu I. stupně, aby jednak vedl žalobce k odstranění vad žaloby v té části, kterou se žalobce domáhal konstatování, že nesprávným postupem v řízení vedeném ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k porušení práva žalobce na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, jak je vymezeno v článku 10 Listiny základních práv a svobod, a to postupem podle § 43 o.s.ř., a jednak aby vedl žalobce postupem podle § 104 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. k odstranění nedostatku

předběžného projednání tohoto nároku u žalované. U nároku žalobce na náhradu škody ve výši 232,500.000,- Kč spočívající v ušlém zisku pak soudu I. stupně uložil, aby opatřil dostatek podstatných skutkových zjištění k příčinné souvislosti mezi nezákonným zahájením trestního stíhání žalobce a vznikem škody.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 6. 2016, č.j. 30Cdo 2336/2016-879 bylo dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2016, č.j. 29Co 321/2015-832 odmítnuto.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. 6. 2016, č.j. 10C 77/2013-882 bylo řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby co do požadavku žalobce, aby soud konstatoval, že nesprávným postupem v řízení vedeném ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [redacted] došlo k porušení práva žalobce na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, jak je vymezeno v článku 10 Listiny základních práv svobod, zastaveno.

Předmětem řízení tak zůstává nárok žalobce na náhradu škody ve výši 232,500.000,- Kč spočívající v ušlém zisku, který mu měl ujít tím, že v důsledku omezení dispozice s jeho vlastnictvím, a to [redacted] ks zaknihovaných akcií emitenta [redacted] nedošlo k úplatnému převodu těchto cenných papírů zájemci [redacted]

Z výpisu z [redacted] soud zjistil, že [redacted] byla založena dne [redacted] a Ing. [redacted] byl v době od [redacted] do [redacted] generálním ředitelem a od [redacted] do [redacted] je předsedou představenstva.

Z výpisu z obchodního rejstříku [redacted] soud zjistil, že společnost byla založena dne [redacted] v představenstvu byl po určité období Ing. O [redacted] H [redacted] Ing. M [redacted] S [redacted] Valná hromada dne [redacted] schválila zvýšení základního jmění kombinovaným zvýšením o částku 498,047.200,- Kč. Důvodem zvýšení základního jmění je kapitálové posílení společnosti a bude provedeno veřejným úpisem 4.980.472 kusů akcií na majitele o jmenovité hodnotě 100,- Kč v zaknihované podobě. Tato informace byla zapsána v obchodním rejstříku [redacted] a vymazána [redacted] Dále je zde zápis o tom, že dne [redacted] byla uzavřena smlouva o prodeji části podniku mezi [redacted] jako prodávajícím a [redacted] jako kupujícím, a to samostatné organizační složky, která zahrnuje [redacted]

[redacted] Dále je zde záznam o tom, že usnesením Krajského obchodního soudu v Ostravě ze dne [redacted] č.j. [redacted] byl na majetek obchodní společnosti [redacted] prohlášen konkurs. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne [redacted] byl zrušen konkurs na majetek úpadce po splnění rozvrhového usnesení, usnesení nabylo právní moci dne [redacted] Společnost byla vymazána z obchodního rejstříku dne [redacted]

Ze smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne [redacted] soud zjistil, že Ing. O [redacted] H [redacted] jako prodávající uzavřel se společností [redacted], se sídlem v [redacted] (zastoupenou předsedou představenstva Ing. I [redacted] J [redacted]) jako kupujícím smlouvu o převodu cenných papírů, a to akcií na doručitele, zaknihovaných, v nominální hodnotě [redacted] Kč. Emitentem cenného papíru je [redacted] počet cenných papírů je [redacted] kusů, kupní cena je sjednána [redacted] Kč za jeden kus akcie, celkem [redacted] Kč. Platba měla být provedena do tří dnů od převodu cenných papírů s tím, že cenné papíry budou převedeny přímým převodem ve Středisku cenných papírů do [redacted] Smluvní strany si pro případ porušení smluvních povinností sjednaly smluvní sankci ve výši [redacted] - Kč.

Z dodatku č. 1 ke smlouvě o úplatném převodu cenných papírů soud zjistil, že Ing. O [redacted] H [redacted] a [redacted] uzavřeli dne [redacted] dodatek č. 1 ke smlouvě ze dne [redacted] ve kterém je uvedeno, že dne [redacted] bylo ve Středisku cenných papírů registrováno tzv. PPN státním orgánem, které po dobu svého trvání znemožňuje nakládat s cennými papíry. Dodatkem se mění datum převodu cenných papírů na [redacted] a sjednává se právo kupujícího od smlouvy odstoupit v případě, že PPN nebude nejpozději k tomuto datu odstraněno.

Z odstoupení od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů soud zjistil, že [redacted] dne [redacted] odstoupila od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne [redacted] ve znění dodatku č. 1 ze dne [redacted], a to z toho důvodu, že PPN nebylo do [redacted] odstraněno.

Z výroční zprávy představenstva [redacted] za rok 1998, kterou sepsal Ing. I [redacted] J [redacted] předseda představenstva, soud zjistil, že ve výroční zprávě je uvedeno, že roku 1998 přišlo k dalšímu ztížení podmínek pro obchod a podnikání, a to nejenom doma, ale prakticky ve všech zemích, se kterými [redacted] obchodoval. To bylo poznamenané nepříznivými vlivy externího prostředí v podobě prohlubující se makroekonomické nerovnováhy. Snížil se i obrat společnosti. Ve výroční zprávě se neříká nic o úmyslu koupit akcie společnosti [redacted]

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že dne [redacted] podal [redacted] a [redacted] návrh na prohlášení konkursu na majetek dlužníka [redacted] s tím, že mají vůči dlužníkovi pohledávky v celkové výši 150 mil. Kč, o původní výši pohledávky cca 200 mil. Kč již bylo rozhodnuto směnečným platebním rozkazem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne [redacted] Dne [redacted] byl podán návrh na vydání předběžného opatření s tím, že rozhodnutím valné hromady [redacted] došlo k převedení veškerých výrobních aktiv a příslušných cizích zdrojů na novou dceřinou společnost [redacted] K návrhu na prohlášení konkursu se připojil další věřitel [redacted] s pohledávkou ve výši 100 mil. Kč s tím, že byla splatná v [redacted] V [redacted] se k návrhu na prohlášení konkursu připojila [redacted] s pohledávkou ve výši 106 mil. Kč na

nesplaceném úvěru z roku [redacted] a uvedla, že dalšími známými věřiteli je [redacted] a [redacted]. V [redacted] se přihlásila [redacted] s pohledávkou ve výši 381 mil. Kč. Dne [redacted] podal návrh na prohlášení konkursu sám dlužník [redacted] s tím, že splatné pohledávky jeho věřitelů přesahují 793 mil. Kč. Usnesením Krajského obchodního soudu v Ostravě ze dne 1. 6. 2000, č.j. [redacted] byl na majetek dlužníka [redacted] prohlášen konkurs. Do konkursního řízení se přihlásilo 80 věřitelů s pohledávkami ve výši 2,5 miliardy Kč.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že Policie České republiky, Krajský úřad vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava, záznamem o sdělení obvinění ze dne [redacted], sdělil obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu Ing. O. [redacted] H. [redacted], Ing. M. [redacted] G. [redacted] a prof. Ing. A. [redacted] K. [redacted], DrSc. s tím, že Ing. O. [redacted] H. [redacted] je obviněn z trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, neboť v době od [redacted] do [redacted] se Ing. O. [redacted] H. [redacted] jako člen statutárních orgánů společností [redacted], [redacted] a jediný společník [redacted] s úmyslem získat bez vynaložení finančních prostředků pro navýšení základního jmění 25 % podíl akcií [redacted] objednal znalecký posudek na odhad základních prostředků, kdy bylo rozhodnuto o navýšení základního jmění [redacted] o částku 310 mil. Kč úpisem akcií, obchodními operacemi vyjmenovanými v záznamu o sdělení obvinění vznikly vzájemné závazky a pohledávky mezi propojenými firmami, které byly zajištěny směnkami, čímž Ing. O. [redacted] H. [redacted] za pomoci uvedených osob opatřil prospěch nejprve akciové společnosti [redacted] a v končeném důsledku sobě velkého rozsahu, konkrétně získáním [redacted] kusů akcií emitenta [redacted] v emisním kurzu [redacted] Kč. Ing. O. [redacted] H. [redacted] udělil dne 20. 10. 1998 plnou moc advokátovi Mgr. Martinu Balíkovi. Z celého trestního spisu nevyplývá, že by Ing. O. [redacted] H. [redacted] či jeho obhájce upozorňovali, že mu může být zmařen obchod v podobě prodeje zajištěných [redacted] kusů akcií [redacted] například firmě [redacted]. Dne [redacted] byla pouze Ing. O. [redacted] H. [redacted] vydána policií smlouva o zastavení cenných papírů uzavřená v [redacted] mezi [redacted] jako zástavním věřitelem a Ing. O. [redacted] H. [redacted], Ing. M. [redacted] G. [redacted] a Ing. P. [redacted] V. [redacted] jako zástavci a [redacted] jako zástavním dlužníkem. Z protokolu o vydání věci podle § 78 odst. 1 tr. řádu ze dne [redacted] vyplývá, že Ing. O. [redacted] H. [redacted] vydal dobrovolně cenné papíry polici, ačkoliv nesouhlasil s důvody, které vedou vyšetřovatele k výzvě o vydání věci, nicméně s ohledem na své procesní postavení a o snahu o maximální vstřícnost při objasňování skutku, je vydal. Policie ČR požádala Středisko cenných papírů o pozastavení výkonu práva nakládat s cennými papíry, a to [redacted]. kusy neveřejně obchodovatelných akcií emitenta [redacted] vzhledem k tomu, že se jedná o výnos z trestné činnosti. Z dopisu Střediska cenných papírů ze dne 22. 10. 1998 soud zjistil, že Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě ke sp. zn. [redacted] (Policie ČR, Krajský úřad vyšetřování Ostrava) bylo sděleno, že na základě písemného příkazu v souladu s § 27 odst. 3 písm. d) zák. č. 591/1992 Sb. zaregistrovalo Středisko cenných papírů pozastavení výkonu práva majitele zaknihovaných cenných papírů Ing. O. [redacted] H. [redacted] nakládat s [redacted] kusy zastavených zaknihovaných cenných papírů [redacted].

██████████ evidovaných na účtu jmenovaného majitele. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, č. j. ██████████, který nabyl právní moci dne 31. 8. 2010, byli obžalováni Ing. O ██████████ H ██████████ prof. Ing. A ██████████ K ██████████ DrSc. a Ing. M ██████████ G ██████████ podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštění obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 8. 2010, č. j. ██████████ bylo zamítnuto odvolání státního zástupce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 11. 2011, č. j. ██████████ soud zjistil, že dovolání nejvyšší státní zástupkyně proti rozsudku v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. ██████████ byla zamítnuta. Usnesení bylo Ing. O ██████████ H ██████████ doručeno dne 3. 2. 2012 a Mgr. Martinovi Balíkovi, jeho obhájci, dne 16. 1. 2012.

Z dopisu Centrálního depozitáře cenných papírů ze dne 10. 10. 2013 adresovaného firmě ██████████ soud zjistil, že co se týká pozastavení výkonu práva majitele Ing. O ██████████ H ██████████ nakládat s cennými papíry evidovanými na jeho majetkovém účtu, vyplývá, že od ██████████ kdy byla ██████████ registrována na cenných papírech, nedošlo do konce roku ██████████ ke změně v registraci ██████████. Uvedená emise cenných papírů byla do evidencí Centrálního depozitáře cenných papírů ze základní evidence střediska cenných papírů převedena ██████████ a to včetně zaregistrovaných PPN a zástav. Dne ██████████ byla v evidenci CDCP registrována změna ██████████ na ██████████ a to podle zákona č. 256/2004 Sb. Při převodu evidencí emisí ze střediska cenných papírů na CDCP bylo zákon o povinnosti společnosti ██████████, jako každého emitenta zaknihovaných cenných papírů, uzavřít s CDCP v zákonné lhůtě jednoho měsíce od zahájení činnosti CDCP smlouvu o vedení evidence emise. Tato společnost tuto smlouvu s CDCP neuzavřela, zároveň bylo zjištěno, že společnost prošla konkursním řízením, které bylo ukončeno splněním rozvrhového usnesení, a tato společnost byla zrušena, přistoupil CDCP k tomu, že předmětnou emisí vedl od ██████████ ve zvláštní evidenci, tedy v evidenci mimo ostatní aktivní emise a cenné papíry, dotčené emise nebyly evidovány na aktivních majetkových účtech.

Z písemného záznamu prohlášení Ing. I ██████████ J ██████████ učiněného dne 22. 5. 2014 v advokátní kanceláři Moreno Vlk & Asociados v Praze 8, Ing. I ██████████ J ██████████, předseda a generální ředitel společnosti ██████████ se sídlem v ██████████ uvedl, že z obchodní spolupráce poznal v průběhu devadesátých let i nové vedení společnosti ██████████ včetně Ing. O ██████████ H ██████████. V roce ██████████ se dozvěděl, že tato společnost hledá strategického partnera pro kapitálový vstup, začali zvažovat možnost odkoupení části akcií Ing. H ██████████ jako majoritního akcionáře, neboť kapitálová provázanost by společnosti ██████████ umožnila zajistit odbyt, zvrátit dosavadní nepříznivý trend a byly by získány i výrobní kapacity společnosti a její síť odběratelů. V ██████████ tedy za společnost ██████████ uzavřel s Ing. H ██████████ smlouvu o převodu cenných papírů, tedy akcií společnosti ██████████. Z formálního hlediska byla tato akvizice investicí, z pohledu poměru investice a účetní bilance se však jednalo o poněkud vyšší provozní výdaj, který by bylo možno financovat buď z vlastních zdrojů společnosti nebo z bankovních úvěrů.

Financování tedy bylo zajištěno, převod však nemohl být realizován, neboť v důsledku trestního stíhání Ing. H. došlo k zablokování převodu akcií. Doufal, že se situace v krátké době vyřeší, proto ještě v uzavřeli dodatek, ale poté, kdy bylo zřejmé, že situace je dlouhodobá, společnost od uzavřené smlouvy koncem roku odstoupila.

Svědék Ing. I. J. při své svědecké výpovědi uvedl, že společnosti a spolu spolupracovali od roku až do současné doby. Na začátku devadesátých let si chtěl upevnit pozici na trhu, a to i v Československu a ideálním se zdál být krok získání majitele nebo spolumajitele v. znal perfektně, dozvěděli se, že Ing. H. měl zájem o vstup strategického investora, na jeho návrh velmi rychle reagoval, následně se celý obchod nerealizoval, protože dostal informaci, že došlo k omezení nakládání s vlastnickým právem. Nakonec byla smlouva zrušena. Cena za akcie byla poměrně vysoká, ale měl prostředky na jejich nákup, a to jak vlastní, tak i úvěrové. Cena za akcii byla určitě doporučena a odsouhlasena finančním oddělením. Jednání ohledně uzavření této smlouvy vedl jeho náměstek Ing. M. S. který ho informoval, že došlo k zablokování akcií. Sám svědek rozhodl, že smlouva bude rozvázána, následně se dozvěděl, že cenné papíry jsou obstavené, nevěděl, kdo je obstavil, ale věděli, že obchod je zmařen. O trestním stíhání žalobce řekl svědkovi Ing. Š. Nikdo jiný než svědek a Ing. Š. o uzavření této smlouvy nevěděl a vzhledem k tomu, že tato investice byla zmařena, tak o tom není ani zmínka ve výroční zprávě představenstva za rok. Smluvní pokutu neuplatnili, neboť pro ně byl obchod skončený. Svědek se nikdy nezajímal o to, jakým způsobem Ing. H. nabyl akcie.

Svědék Ing. M. S. při své svědecké výpovědi uvedl, že v působil od roku jako člen dozorčí rady a byl v týmu pro restrukturalizaci podniku. V roce se stal členem představenstva a finančním ředitelem. Na konci roku byl podnik ve ztrátě, ale oni dostali podnik do zisku. V roce firma nabírala rozmachu a expanze, řešil se způsob dalšího financování. Jednali s Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj, jednání probíhalo několik měsíců, její vstup měl být připraven v polovině roku, následně však dostali zprávu, že banka od transakce odstupuje a důvod jim nebyl sdělen. To pro ně byla katastrofální záležitost. Potřebovali situaci vyřešit, končily jim krátkodobé úvěry, které banky nechtěly prodlužovat. Ing. H. měl zajistit finanční prostředky, jednal s několika nejvýznamnějšími partnery, nakonec se dohodl s, což byl jejich největší partner, který je financoval i úvěrem. Z obchodu měli dostat za prodej akcií pana H. se rozhodl akcie odkoupit. Pak dostali informaci, že transakce neproběhne, protože akcie byly zablokovány, protože bylo proti Ing. H. vedeno trestní stíhání. To byla katastrofa, banky požádaly o okamžitou splatnost úvěru, což způsobilo spirálu a v roce to skončilo prohlášením konkursu na společnost. Společnost převzal konkursní správce a velmi dobře ji zpeněžil, továrna byla v plném provozu, nedošlo k žádnému propouštění lidí, jen získala nové vlastníky, a to v podstatě firmu která konkurs i iniciovala. Konkurs proběhl dle jeho názoru neoprávněně.

Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že okolo roku [redacted] nejprve svým jménem, ale ve prospěch svých klientů zakoupil zhruba 55 % nebo 65 % akcií [redacted] v té době z prostředků, které měl od svých klientů. Začátkem roku [redacted] si nechal zpracovat audit, kdy výsledky byly natolik zdrcující, že klienti žalobce požádali, aby se těchto podílů zbavil a co nejrychleji odprodal, neboť [redacted] utřizily stomilionové ztráty. Žalobce byl v té době obeznámen s kvalitou podniku jako takového, byl si vědom, že ten problém tam je, ale je problémem dočasným, proto přesvědčil klienty, aby akcie prodali jemu. Žalobce akcie nejprve koupil na společnost [redacted] potom prodal svůj majoritní podíl ve společnosti [redacted] ostatním společníkům a za prostředky, které obdržel, koupil akcie [redacted]. Situace se v letech [redacted] začala zlepšovat, [redacted] začaly být atraktivní i pro subjekty jako byla Evropská banka pro obnovu a rozvoj. Žalobce byl touto bankou osloven jako majoritní akcionář, banka mu nabídla kapitálový vstup s tím, že by odkupovala akcie částečně a částečně by upisovala nové akcie. V [redacted] roku [redacted] se mělo rozhodnout na valné hromadě o navýšení základního kapitálu a vstupu Evropské banky, nicméně dostali informaci, že banka do [redacted] nevstoupí. Žalobce tehdy dostal od viceprezidenta banky neoficiální informaci, že je proti žalobci vedeno trestní řízení, proto se banka nemůže v této společnosti takto angažovat, za 2 nebo 3 měsíce poté skutečně došlo ke sdělení obvinění a zablokování akcií. Žalobce vycházel z toho, že jeho pozice je natolik otřesena, že se musí zbavit majority ve společnosti, proto našel variantu v [redacted]. Obchod byl znemožněn vložení tzv. PPN na akcie, žalobce se pokoušel přesvědčit státního zástupce a vyšetřovatele, aby svůj názor změnily, kdy žalobce uváděl, že může dojít k velké ztrátě. Na konci roku musel panu J. [redacted] resp. Š. [redacted] se kterým především jednal, oznámit, že se obchod nezrealizuje. Ještě v roce [redacted] se žalobce snažil najít partnera, ale už to nešlo prodejem akcií, které byly zablokovány, nicméně v roce [redacted] podala firma [redacted] návrh na konkurs.

Ze žádosti o odškodnění ze dne 12. 7. 2012 soud zjistil, že žalobce u žalované uplatnil dne 13. 7. 2012 nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 360.000,- Kč za nepřiměřenou délku řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [redacted] nárok na náhradu škody ve výši 232,500.000,- Kč spočívající v ušlém zisku, nárok na náhradu škody ve výši 719.454,70 Kč spočívající v nákladech na obhajobu a nárok na náhradu škody ve výši 1,188.459,- Kč spočívající v nákladech na znalecké posudky. Ze stanoviska žalované ze dne 28. 2. 2013 soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobci na náklady obhajoby částku [redacted] Kč a zadostiučinění za nepřiměřenou délku ve výši [redacted] Kč.

Po provedeném dokazování učinil soud závěr o následujícím skutkovém stavu: Dne [redacted] měla být mezi Ing. O. [redacted] H. [redacted] jako prodávajícím a společností [redacted] jako kupujícím uzavřena smlouva o úplatném převodu cenných papírů, a to [redacted] ks akcií na doručitele, jejichž emitentem je společnost [redacted], za kupní cenu [redacted]- Kč (tj. [redacted] Kč / 1 ks), která byla splatná do tří dnů od převodu cenných papírů ve Středisku cenných papírů, kdy k převodu mělo dojít do [redacted]. Pro případ porušení smluvních povinností byla sjednána smluvní pokuta ve výši [redacted]- Kč. Sdělením obvinění policejním orgánem Policie České republiky, Krajský úřad vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava ze dne 20. 10. 1998, [redacted] bylo podle § 160 odst.

1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání Ing. O. [redacted] H. [redacted], Ing. M. [redacted] G. [redacted] a prof. Ing. A. [redacted] K. [redacted] DrSc. pro podezření ze spáchání trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Dne 20. 10. 1998 vydal Ing. O. [redacted] H. [redacted] dobrovolně polici cenné papíry, a to [redacted] tis. kusů neveřejně obchodovatelných akcií emitenta [redacted]. Policie ČR požádala Středisko cenných papírů o pozastavení výkonu práva nakládat s těmito cennými papíry vzhledem k tomu, že se jedná o výnos z trestné činnosti. Dne [redacted] zaregistrovalo Středisko cenných papírů pozastavení výkonu práva majitele zaknihovaných cenných papírů Ing. O. [redacted] H. [redacted] nakládat s [redacted] kusy cenných papírů. Dodatkem č. 1 ze dne [redacted] ke smlouvě o úplatném převodu cenných papírů ze dne [redacted] mělo být reagováno na skutečnost, že dne [redacted] bylo ve Středisku cenných papírů registrováno tzv. PPN státním orgánem, které po dobu trvání znemožňuje nakládat s cennými papíry, proto bylo změněno datum převodu cenných papírů na [redacted] a bylo sjednáno právo kupujícího od smlouvy odstoupit v případě, že PPN nebude nejpozději k tomuto datu odstraněno. Dne [redacted] [redacted] [redacted] odstoupil od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů. Z trestního spisu nevyplývá, že by žalobce či jeho obhájce upozorňovali orgány činné v trestním řízení, že žalobci může být zmařen obchod v podobě prodeje zajištěných [redacted] kusů akcií [redacted] například firmě [redacted]. Hrozba zmaření obchodu ve výši [redacted] Kč by jistě žalobce vedla k tomu, aby na existenci této smlouvy poukázal na samém počátku trestního řízení, což z neznámého důvodu neučinil.

Soud neprovedl důkaz rejstříkovým spisem [redacted] k prokázání tvrzení žalobce, že stav společnosti v rozhodné době nebyl nijak kritický a konkurs nebyl jeho nezbytným ani předvídatelným následkem, neboť mnoha jinými listinnými důkazy, jakož i konkursním spisem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [redacted] byla prokázána velmi špatná finanční situace [redacted] již od roku [redacted]

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení náhrady škody ve výši 232,500.000,- Kč spočívající v ušlém zisku, která mu měla vzniknout vydáním nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] kdy v důsledku omezení dispozice s jeho vlastnictvím, a to [REDAKCE] ks zaknihovaných akcií emitenta [REDAKCE], nedošlo k úplatnému převodu těchto cenných papírů zájemci [REDAKCE]. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu škody ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

Aby mohl být stát odpovědný za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Podle § 26 zákona č. 82/1998 Sb. pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem. Podle § 442 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“), hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).

V řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobce pro trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, bylo zahájeno sdělením obvinění policejního orgánu Policie České republiky, Krajský úřad vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava ze dne [REDAKCE]. Dále bylo prokázáno, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, č.j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 8. 2010, č.j. [REDAKCE] byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, čímž zároveň došlo ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání (resp. tehdy sdělení obvinění) podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud dospěl k závěru, že v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím (tj. usnesením o zahájení trestního stíhání) žalobci škoda v podobě ušlého zisku nevznikla. Samotným zahájením trestního stíhání nebyla totiž omezena dispozice žalobce s [REDAKCE] ks

zaknihovaných akcií emitenta [REDACTED] K omezení jeho dispozičního práva k uvedeným cenným papírům došlo až na základě výzvy policejního orgánu podle § 78 odst. 1 tr. řádu k jejich vydání a následného příkazu orgánů činných v trestním řízení Středisku cenných papírů podle § 27 odst. 3 písm. d) zák. č. 591/1992 Sb. k pozastavení výkonu práva majitele zaknihovaných cenných papírů nakládat s [REDACTED] kusy zaknihovaných cenných papírů.

Rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení o vydání věci podle § 78 trestního řádu však není nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 7 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb., neboť nebylo zrušeno nebo změněno pro nezákonnost. Soud rozhodující o žalobě na náhradu škody proti státu není oprávněn posuzovat tvrzený nesoulad nezrušeného rozhodnutí se zákonem (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 2. 2006, sp. zn. 25Cdo 2162/2005). Bylo-li rozhodnutí zrušeno nikoliv pro nezákonnost, nýbrž proto, že pominuly důvody pro jeho vydání, nejsou dány předpoklady odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 2. 2009, sp. zn. 25Cdo 4462/2007). Jak též uzavřel Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. 30Cdo 3310/2013 „*Odpovědnost státu za škodu z rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky (§ 79a odst. 1 trestního řádu) ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nezakládá bez dalšího skutečnost, že trestní řízení, v němž bylo rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky vydáno, posléze neskončilo odsuzujícím rozsudkem. Nedojde-li k vydání odsuzujícího rozsudku, nelze z toho bez dalšího dovozovat nesprávnost postupu orgánů činných v trestním řízení ani nezákonnost rozhodnutí vydaných po zahájení trestního stíhání.*“.

Žalobce spatřuje vznik škody v omezení dispozice s cennými papíry, tj. [REDACTED] kusy akcií [REDACTED] na základě čehož odstoupil [REDACTED] dne [REDACTED] od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů, která (údajně) byla mezi žalobcem a [REDACTED] uzavřena dne [REDACTED] (dny před zahájením trestního stíhání žalobce), a na základě které měl [REDACTED] zaplatit žalobci za převod akcií [REDACTED] Kč. Omezení dispozice s akciemi [REDACTED] bylo registrováno Střediskem cenných papírů dne [REDACTED] [REDACTED] od smlouvy o úplatném převodu cenných papírů odstoupil dne [REDACTED] tj. za dva měsíce a deset dní od pozastavení výkonu práva k cenným papírům žalobce. V tomto období však bylo trestní stíhání žalobce v samotném počátku, důvody pro omezení dispozice s cennými papíry, jakožto věci důležitých pro trestní řízení, trvaly, jednalo se o dočasné opatření nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení a bylo i přiměřené ve vztahu k prověřované trestné činnosti žalobce a dalších s ním trestně stíhaných osob. Pokud byl zmařen prodej akcií, ke kterému mělo dojít na základě smlouvy ze dne [REDACTED], pak k tomu nedošlo v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím (tj. rozhodnutí o vydání věci podle § 78 odst. 1 tr. řádu), které v uvedeném období bylo rozhodnutím nutným pro objasňování závažné hospodářské trestné činnosti. S ohledem na uvedené důvody soud žalobu o zaplacení náhrady škody ve výši [REDACTED] Kč se zákonným úrokem z prodlení od 14. 1. 2013 do zaplacení jako nedůvodnou zamítl (výrok I.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Žalobce se svou žalobou domáhal celkem 5 nároků, a to 1) náhrady nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce trestního řízení (tarifní hodnota 50.000,- Kč - § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen „AT“) a v této části řízení byl zcela neúspěšný, 2) konstatování, že nesprávným postupem v řízení vedeném ve věci Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k porušení práva žalobce na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména, jak je vymezeno v článku 10 Listiny základních práv svobod (tarifní hodnota 50.000,- Kč - § 9 odst. 4 písm. a) AT) a v této části řízení byl zcela neúspěšný, 3) zaplacení nákladů vynaložených na znalecké posudky ve výši 1,188.459,- Kč a v této části řízení byl zcela úspěšný, 4) zaplacení nákladů vynaložených na obhajobu ve výši 248.682,87 Kč, kdy byl úspěšný co do částky [REDAKCE] Kč a neúspěšný co do částky [REDAKCE] 5) zaplacení náhrady škody spočívající v ušlém zisku ve výši 232,500.000,- Kč a v této části řízení byl zcela neúspěšný. Žalobce byl v řízení úspěšný co do požadavku na zaplacení 1,420.839,- Kč (0,6 %) a neúspěšný co do požadavku na zaplacení 232,616.302,87 Kč (99,4 %), v řízení tak byla převážně úspěšná žalovaná co do 98,8 % (její neúspěch je pouze v nepatrné části), proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení v plné výši 3.900,- Kč, která sestává z 3 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a to za písemné vyjádření k žalobě ze dne 31. 5. 2013, odvolání proti rozsudku soudu I. stupně, doplnění vyjádření ze dne 1. 9. 2016, za 5 příprav účasti na jednání a za účast na jednání před soudem dne 23. 6. 2014, 6. 10. 2014, 9. 12. 2014, 25. 5. 2015 a 11. 10. 2016, vše podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a), b), c) vyhl. č. 254/2015 Sb. a podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Jejich zaplacení uložil neúspěšnému žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 11. října 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Hana Novotná